

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10CoCsp/21/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5820201811
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5820201811.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu, sudcov - JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 37 927 795, proti žalovanému: N. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX V. N. XXX, právne zastúpený: JUDr. Peter Vachan, advokát, so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, IČO: 42 350 026, o zaplatenie sumy 6.347,33 eur s prísl., na základe odvolania žalovaného voči rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 5 Csp/28/2020 - 210 zo dňa 20. októbra 2021 takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok vo výroku II. o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 4.058,07 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne od 30.1.2018 do zaplatenia a vo výroku IV. o náhrade trov konania a v tomto zrušenom rozsahu v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Rozsudok zostáva n e d o t k n u t ý vo výrokoch I. a III.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Námestovo ako súd prvej inštancie (aj ako „okresný súd“) v odvolaní napadnutom rozsudku - vo výroku I. zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 824,36 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 680,39 eur od 30.1.2018 do zaplatenia, vo výroku II. uložil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 4 058,07 eur spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne od 30.1.2018 do zaplatenia v lehote do 15 dní od právoplatnosti, vo výroku III. zamietol žalobu vo zvyšnej časti, vo výroku IV. nepriznal nárok na náhradu trov konania stranám sporu. Predmetom jeho rozhodovania bolo zaplatenie peňažnej pohľadávky čoho sa domáhal pôvodný žalobca - C. a.s. Mlynské Nivy 1 Bratislava (ako právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO : 35 923 130) a domáha sa aj aktuálny žalobca (po pripustení vstupu do konania uznesením č.k. 5 Csp/28/2020-90 zo dňa 14.4.2021) voči žalovanému, titulom úhrady dlhu pôžičky poskytnutej podľa žiadosti zo dňa 5.9.2016 ešte právnym predchodcom žalobcu žalovanému.

2. Potom ako okresný súd podľa § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej iba „CSP“) v dôsledku čiastočného späťvzatia žaloby zastavil konanie o zaplatenie sumy 680,39 eur s úrokom z omeškania (žalovaný plnil v priebehu konania) pokračoval v konaní o zvyšku žaloby.

3. Podľa výsledkov dokazovania vyhodnotil za nesporné, že právny predchodca žalobcu na základe žiadosti žalovaného o poskytnutie pôžičky zo dňa 05.09.2016, ktorá sa zároveň považovala za „Návrh“ na uzavretie zmluvy (spolu žiadateľkou bola aj jeho manželka) poskytol žalovanému finančné prostriedky v celkovej výške 7.800,- eur, tie sa zaviazal žalovaný ako dlžník splácať veriteľovi v 108 mesačných splátkach, podľa tvrdení žalobcu v dohodnutej výške splátok po 132,23 eur (čo napokon súdu deklarovaná nebola), ďalej, že žalovaný neuhrádzal predpísané splátky riadne a včas, čoho dôkazom je prehľad splátok a úhrad svedčiaci o omeškaní žalovaného už s treťou splátkou, štvrtú uhradil a

piatu splátku neuhradil vôbec a riadne neuhrádzal ani ostatné splátky, napokon sa dostal do omeškania prvýkrát už od 10.11.2016, v konečnom dôsledku dlh z pôžičky plnil v sume 3.061,54 eur a po podaní žaloby ešte v sume 680,39 eur.

4. Hoc žalobca svoj nárok vyvodil od uzavretej zmluvy o pôžičke zo dňa 16.9.2016, jej písomné znenie súdu nepredložil a za písomnú formu zmluvy nebolo možné považovať predloženú žiadosť (návrh) o poskytnutie pôžičky, pretože z obsahu žiadosti (Návrhu) nie sú zrejmé základné obsahové náležitosti vyžadované podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch..., (ďalej iba ZoSÚ) ktorého právny režim sa vzťahuje aj na tvrdený právny vzťah. Podľa hodnotenia súdu nie sú zrejmé podmienky za akých bola pôžička žalovanému ako dlžníkovi zo strany veriteľa poskytnutá, absentuje uvedenie úrokovej sadzby - ako stranami dohodnutá cena za poskytnutie peňazí, od ktorej sa potom odvíjajú ďalšie údaje ako RPMN, celkové náklady poskytovania úveru/pôžičky, ktoré je povinný spotrebiteľ zaplatiť, celkové podmienky ich čerpania a pod.. V Návrhu/ žiadosti nie je vôbec dohodnutá konkrétna výška splátky, pokiaľ žalobca tvrdil dohodnutú výšku splátky v sume 132,23 eur, v žiadosti o pôžičku - v jej článku VIII. je uvedená celková výška účelovej pôžičky 7.800,- eur a výška splátky 131,55 eur v počte 108 mesačných splátok, v ďalšom článku IX je uvedená výška pôžičky 7.200,- eur, výška splátky v sume 117,48 eur, zhodne v počte 108 mesačných splátok, ani doba trvania úveru - pôžičky, celková výška a mena a podmienky čerpania, úroková sadzba úveru a podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie zrejme nie sú.

5. I keď žalovaný poskytnutie pôžičky mu veriteľom v sume 7 800 eur nepoprel, súd vytyka absenciu podmienok za akých bola pôžička poskytnutá, absenciu elementárnych náležitostí zmluvy o pôžičke ako je výška splátky, počet splátok, termíny splátok, úroková sadzba, či ročná percentuálna miera nákladov (RPMN). Takáto zmluva podľa názoru súdu je absolútne neplatná podľa § 37 Občianskeho zákonníka („OZ“) pre jej neurčitost' a nezrozumiteľnosť, nemožno ju považovať ani za zmluvu bezúročnú a bez poplatkov pre absenciu základných náležitostí vymedzených v ust. § 9 ods. 2 ZoSÚ práve pre to, že zmluva nebola uzavretá v písomnej forme. Či bola voči veriteľovi spoludlžníkom žalovaného aj jeho manželka (podľa žiadosti/Návrhu o pôžičku mala byť - právny predchodca žalobcu totiž zisťoval schopnosť splácať úver- pôžičku) zrejme tiež nebolo. Súd poukázal tiež na to, že všetky listiny ktoré žalobca predkladal pre účely súdneho konania obsahovali iba všeobecné informácie, bez konkrétnosti na posudzovaný prípad. Napokon za preukázaného stavu, že žalovaný poskytnutie pôžičky vo výške sumy 7 800 eur nezospornil a titulom pôžičky veriteľovi poskytol plnenie v sume 3.741,93 eur, je jeho zostávajúcou povinnosťou podľa názoru súdu zaplatiť žalobcovi ešte zvyšok nesplatennej pôžičky vo výške 4.058,07 eur. Keďže s plnením tejto istiny sa dostal žalovaný do omeškania, žalobcovi boli priznané aj úroky z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ a vo výške prípustnej podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. V závere rozhodnutia súd kvalifikoval zostávajúcu časť žaloby za vecne neopodstatnenú - a ju v tejto vecne neopodstatnenej časti zamietol.

6. V odôvodnení rozhodnutia okresný súd zaujal stanovisko aj k tým námietkam, ktoré nastolil žalovaný, jeho námietky neuznal, v prijatom hodnotení konštatoval:

- oprávnenie žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu pôžičku/dlh z pôžičky jednorázovo zosplatiť, súd argumentujúci tak, že žalovaný bol žalobcom/jeho predchodcom upozornený na možnosť zosplatenia úveru, teda na možnosť žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, preukázateľne bol v omeškani už od 20.11.2016 až do 20.9.2017 a bol vyzvaný na úhradu najbližšie splatnej splátky v 09/2017 v lehote do 3 mesiacov - do 01/2018. Od omeškania žalovaného ubehli tri mesiace počas ktorých mal možnosť splniť svoj omeškaný dlh, aby zvrátil právo žalobcu ako veriteľa zosplatiť pôžičku podľa ust. § 565 OZ. Žalovaný dlh neuhradil, právny predchodca žalobcu listom zo dňa 24.1.2018 vyhlásil úver za predčasne splatný a tento zaslal obyčajnou listovou zásielkou žalovanému. Námietku nedoručenia predmetnej listiny súd neuznal z dôvodu jej doručenia ako súčasť žaloby žalovanému do vlastných rúk dňa 3.12.2020.

- platné postúpenie pohľadávky (tvoriacej predmet tohto konania) dňa 18.2.2021 pre splnenie podmienok ust. § 92 ods. 8 Z.č. 483/2001 Z.z. Osobitne dôvodil, že v ust. § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ sa neuvádza podmienka doručenia oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru ale sa uvádza výzva a upozornenie na možnosť zosplatenia úveru, ak v lehote určenej vo výzve nedôjde k úhrade splátok s ktorými je dlžník po zákonom stanovenú dobu v omeškani. Podľa prezentovaného názoru súdu objektívna možnosť dlžníka oboznámiť sa s oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti je splnená aj dorúčením žaloby dlžníkovi - teda v súdnom prípade dorúčením žaloby žalovanému do

vlastných rúk. Žalovaný bol v omeškaní viac ako 90 dní, omeškal sa už s treťou splátkou 20.11.2016 a ani piatu splátku riadne neuhradil, ďalšie splátky splácal nepravidelne, bol písomne vyzvaný na zaplatenie dlžných omeškaných splátok v dostatočne dlhej lehote, jeho omeškanie preukázateľne trvalo viac ako 90 dní aj po doručení výzvy, omeškané splátky napriek uvedenému neuhradil. Právny predchodca žalobcu už ako banka (z dôvodu na neho prejdených práv zo zaniknutej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. k dátumu 11.12.2017 na základe zlúčenia) podľa § 92 ods. 8 Z.č. 483/2001 Z.z o bankách mohol platne postúpiť svoju pohľadávku na tretí subjekt - ktorý nie je bankou a tým je terajší žalobca. Postúpenie pohľadávky je v rozsahu priznanej pohľadávky platné a vo vzťahu k nej je daná aj aktívna vecná legitímácia žalobcu v spore.

- splnenie povinnosti žalobcom, resp. jeho právnym predchodcom v zmysle ust. § 7 ods. 7 zák. č. 129/2010 Z.z. konať s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní schopnosti žalovaného splácať spotrebiteľský úver/pôžičku. Predložené listinné dôkazy preukázali preverovanie príjmov, výdajov žalovaného, jeho osobných pomerov, jeho bonity, napokon podľa zistených výdajov a príjmov žalovaného (vrátane jeho manželky) jeho situácia žiadnym spôsobom nevybočovala z pozície priemerného žiadateľa o úver.

- neaplikovateľnosť záverov rozhodnutia Krajského súdu v Žiline sp.zn. 10Co/84/2018 zo dňa 26.4.2018 na súdený prípad - prakticky z dôvodu riešenia odlišnej situácie ako je tomu v aktuálnej právnej veci. Predmetné rozhodnutie konštatovalo neplatné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti spotrebiteľského úveru preto, že žalobca ani len skutkovo netvrdil, že listu jeho právneho predchodcu zo dňa 20.05.2013 (označenému ako vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru) predchádzalo splnenie povinnosti ním ako veriteľom upozorniť dlžníka na možnosť uplatnenia práva podľa § 53 ods. 9 OZ, t.j. na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Navyše, v predmetnom rozhodnutí sa uvádza, že nielenže nebola tvrdená, ale nebola ani preukázaná zákonná povinnosť - uskutočnenie výzvy na úhradu omeškaných splátok a upozornenie na možnosť úver predčasne zosplatiť.

7. Podľa § 255 ods. 2 v spojení s § 256 ods. 1 CSP riešil okresný súd náhradu trov konania účastníkov. Úspech žalobcu v spore ustálil na 51,14 % a približne rovnaký úspech 48,86 % ustálil na strane žalovaného. Vychádzajúc z uvádzaného pomeru úspechu/ neúspechu strán sporu žiadnej/žiadnemu z nich náhradu predmetného procesného nároku nepriznal.

8. Voči rozsudku, čo do výroku II. a výroku IV. sa odvolal v zákonnej lehote žalovaný, ktorý sa domáhal v uvádzaných výrokoch zmeny, v rámci nej požadoval zamietnutie žaloby a priznania práva voči žalobcovi na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Žalovaný vytýka nesprávne skutkové zistenia vyúsťujúce do nesprávneho právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie, keď nemal vzhľadom na neplatnosť uzatvorenej zmluvy pohľadávku žalobcu za premlčanú a za preukázané vyhodnotil platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, nadväzne konštatujúc aj aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v spore. Podľa názoru odvolateľa z hľadiska právneho významu dopadajú na aktuálnu vec ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej aj ako „OZ“) konkrétne § 457, § 54, § 54a, § 107 ods. 1, 2. V prípade neplatnej zmluvy - čo konštatoval okresný súd v súdenom prípade - sú zmluvné strany povinné vysporiadať sa v zmysle zásad o vydanie bezdôvodného obohatenia (§ 457 Obč. zák.). Žalovaný zdôrazňuje, že v prípade konštatovanej neplatnosti zmluvy peňažný nárok má charakter vydania bezdôvodného obohatenia, následne je nutné sa vysporiadať aj s otázkou premlčania práva zo spotrebiteľskej zmluvy z pohľadu ust. § 54a Obč. zák. a pri hodnotení plynutia premlčacích lehôt vychádzať z ust. § 107 ods. 1, 2 Obč. zák. Vyjadruje sa aj k plynutiu premlčacej doby, ktorej začiatok je určený okamihom kedy došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia, pritom sa jedná o premlčaciu lehotu kombinovanú - subjektívnu dvojročnú, objektívnu trojročnú, tie začali v súdnej veci plynúť rovnaký deň - poskytnutím úveru dňa 16.9.2016 - týmto dňom došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia a lehoty uplynuli 16.09.2016 a 16.9.2019, podľa žalovaného tak žalobca uplatnil u súdu v celom rozsahu premlčaný nárok. Na podporu uvádzanej odvolacej argumentácie odvolateľ odkazuje na právny názor vyslovený Krajským súdom v Žiline v rozsudku zo dňa 25.7.2018 sp.zn. 10Co/54/2018, z ktorého časť domnievajúc sa odvolateľ, že je dopadajúca na súdenú vec aj zacitoval, odkázal aj na závery rozsudku Krajského súdu Nitra sp.zn. 25Co/155/2019 zo dňa 11.12.2019, Krajského súdu Bratislava zo dňa 26.3.2020 sp.zn. 9Co/127/2019.

9. Odvolateľ naďalej namieta platné postúpenie pohľadávky - argumentuje tým, že v danom prípade sa stala právnym nástupcom obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. C. M. D. a.s., pohľadávku tvoriacu predmet tohto konania postupoval bankový subjekt - C. M. D., preto podmienky postúpenia pohľadávky sa riadia podľa podmienok vymedzených v ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. V prípade postúpenia takéhoto charakteru pohľadávky Najvyšší súd SR ako najvyššia súdna autorita sa vyjadroval už vo viacerých svojich rozhodnutiach aké zákonné kritériá musia byť kumulatívne splnené v čase postúpenia pohľadávky. Ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky (v čase postupovania pohľadávky) - spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky) a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Po zániku obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. sa dňa 01.01.2018 stala právnym nástupcom C. M. D. a.s. a keďže postupovala pohľadávku v postavení bankového subjektu, na ktorý sa vzťahuje ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, bolo podľa označenej právnej normy jej povinnosťou vypracovať výzvu a pretože tak neurobila, neboli splnené ani podmienky pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Navyše, ak konajúci súd vyhodnotil zmluvu o úvere za neplatný právny úkon (§ 39 OZ), sú neplatné aj následné právne úkony: predžalobná upomienka, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti.

10. Právny predchodca žalobcu v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného žiadal potvrdenie rozsudku v odvolaní napadnutých výrokoch z dôvodu ich vecnej správnosti. Podľa jeho názoru súd prvej inštancie sa dostatočne vysporiadal ako s právnou tak aj skutkovou stránkou veci a v odôvodnení rozhodnutia tiež náležite sa vysporiadal aj aktívnou vecnou legitímáciou žalobcu. Dodáva tiež, že na základe vykonaného dokazovania okresný súd dospel aj k správnym skutkovým zisteniam a s jeho rozhodnutím po vecnej stránke sa stotožňuje v celom rozsahu.

11. V ďalšom štádiu konania strany sporu už písomne nezareagovali.

12. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku) po zistení, že odvolanie uplatnila na to oprávnená strana sporu/na to oprávnený účastník, v zákonom stanovenej lehote proti rozhodnutiu ktorému je odvolanie prípustné, odvolací súd postupujúc bez nariadenia odvolacieho pojednávania, rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom výroku (II.) a v bezprostredne súvisiacom výroku (IV.) o náhrade trov prvoinštančného konania zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP a podľa § 391 ods. 1 CSP v týchto zrušených výrokoch vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie z dôvodov rozoberaných v nasledujúcich odsekoch rozhodnutia.

13. Žalobou uplatnený spotrebiteľský charakter peňažného nároku hodnotí odvolací súd za nesporný, ako aj skutočnosť, že právny predchodca aktuálneho žalobcu poskytol žalovanému peňažné prostriedky - tvrdil, že ide o pôžičku vo výške sumy 7 800 eur. Žalovaný prevzatie finančných prostriedkov nenamietal a v priebehu sporu bolo preukázané, že veriteľovi splatil sumu 3 061,54 eur pred podaním žaloby a po podaní žaloby sumu 680,39 eur.

14. Žalobca v skutkovom vymedzení žaloby peňažný nárok voči žalobcovi vyvodil/viazal ku „zmluve o pôžičke č. 8016464“ uzatvorenej medzi veriteľom a dlžníkom dňa 16.9.2016 - túto tvrdenú zmluvu súdu nepredložil, je tak nutné uzavrieť, že absentuje písomná forma v žalobe uvádzanej zmluvy o pôžičke. Žiadosť o poskytnutie pôžičky/návrh na uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere/pôžičke datovaný 5.9.2016 preukazuje jedine začatie tzv. kontraktačného procesu - a nie je dôkazom o tom, že žalovaným predložený návrh/žiadosť o pôžičku bol veriteľom akceptovaný v celom rozsahu a bez výhrad a pretavený do písomnej podoby zmluvy o pôžičke. Okresný súd konštatoval, že za písomnú formu zmluvy nebolo možné považovať predloženú žiadosť (návrh) o poskytnutie pôžičky (s týmto jeho názorom v súdnej veci odvolací súd aj súhlasí) pretože v nej absentovali elementárne náležitosti zmluvy o pôžičke (spotrebiteľskej povahy) - tie okresný súd aj podrobne pomenoval. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolací súd vyvodil ďalší záver vyslovený súdom prvej inštancie, že ak by aj mal žalobca opierať svoj peňažný nárok o listinný dôkaz ním predložený ako zmluvný dokument - o žiadosť o poskytnutie pôžičky - táto je absolútne neplatná podľa § 37 Občianskeho zákonníka („OZ“) pre jej neurčitost' a nezrozumiteľnosť. Je nutné dodať, že i v prípade písomnej zmluvy je podľa práva vyžadované, aby bola preukázaná dohoda zmluvných strán o jej podstatných obsahových náležitostiach - súd prvej inštancie ale zdôraznil absenciu elementárnych zmluvných dojednaní v zmluvnom vzťahu účastníkov zmluvy, vo svojej podstate okresný súd uvedenou konštatáciou vylúčil platnú zmluvu o

pôžičke ako v písomnej, aj v ústnej forme. Opodstatnene sa tak podľa názoru odvolacieho súdu dovoľáva odvolateľ právneho posúdenia žalobou uplatneného nároku (s charakterom spotrebiteľského) podľa hmotnoprávnych ustanovení upravujúcich inštitút bezdôvodného obohatenia a jeho vydanie, keďže z absolútne neplatnej zmluvy (ani písomnej, ani ústnej) nie je možné sa domáhať nároku na zmluvné plnenie, je možné domáhať sa jedine vydania bezdôvodného obohatenia. Pokiaľ okresný súd žalovaného zaviazal v rozsudku vo svojej podstate k plneniu voči žalobcovi podľa zmluvy, vec nesprávne právne posúdil. Navyše, odvolateľ vzniesol aj námietku premlčania nároku z bezdôvodného obohatenia tvrdiac podanie žaloby žalobcom (jeho právnym predchodcom) už po uplynutí premlčacej lehoty. V rozhodnutí súdu prvej inštancie ale absentujú skutkové (aj časové) súvislosti ktoré treba poznať pri vyhodnotení premlčania práva z bezdôvodného obohatenia, doposiaľ sa s nimi okresný súd ani nezaoberal, keďže charakter bezdôvodného obohatenia peňažného nároku v konaní nevzhliadol. V súvislosti s posúdením (aj vyriešením) vznesenej námietky premlčania odvolací súd dáva do pozornosti okresnému súdu, že premlčanie práva z bezdôvodného obohatenia sa hodnotí podľa kritérií vymedzených v ust. § 107 Občianskeho zákonníka, t.j z pohľadu tohto ustanovenia je nutné, aby sa okresný súd zaoberal splnením predpokladov pre začiatok, plynutie premlčacích lehôt (subjektívnej dvojročnej, objektívnej trojročnej). Od záveru opodstatnenosti/neopodstatnenosti námietky premlčania sa bude odvíjať, či bude nutné z hľadiska meritórneho rozhodovania sa zaoberať aj ďalšími otázkami (napr. platnosť postúpenia pohľadávky, aktívna vecná legitímácia žalobcu a pod.).

15. Zrušenie rozsudku v odvolaní napadnutom meritórnym výroku bezprostredne viedlo ku zrušeniu rozsudku aj v súvisiacom výroku o náhrade trov konania s tým, že v novom rozhodnutí okresný súd rozhodne o trovách celého konania (vrátane trov tohto odvolacieho konania).

16. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné dovolanie.